

TILIIJA d.o.o.
Zagreb, Ulica Ive Robića 2

Zagreb, 02.04.2020.

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Poziv na broj: 4 St-202/19

PREDLAGATELJ:

TILIIJA d.o.o., Zagreb, Ulica Ive Robića 2, OIB: 22215055949,
zastupan po Ljubici Spajić, odvjetnici iz Zagreba, Ilica 139

DUŽNIK:

ISTO Grupa d.d., Varaždin, Augusta Šenoje 4-6, OIB:
78858201330

2x

radi: stečaja

Predlagatelj dostavlja naslovnom Sudu sljedeću

ŽALBU

Predlagatelj izjavljuje žalbu na rješenje Suda od 18.03.2020. godine, kojim je Sud obustavio prethodni postupak u odnosu na dužnika.

Predlagatelj izjavljuje žalbu zbog:

- povrede odredaba postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- pogrešne primjene materijalnog prava.

Obrazloženje

I Predlagatelj prije svega ističe, da je Sud tijekom postupka počinio niz procesnih pogrešaka. Prije svega što su se tijekom prethodnog postupka nespornim ostvarili uvjeti za otvaranje stečaja nad dužnikom i to upravo zbog razloga nesposobnosti za plaćanje, a Sud je unatoč tomu odredio provođenje vještačenja da utvrdi je li dužnik prezadužen, što uopće nije bilo potrebno.

Stečajnim zakonom je jasno propisano da su stečajni razlozi nesposobnost za plaćanje i prezaduženost (čl. 5. SZ), s tim da se ti razlozi ne moraju utvrđivati kumulativno, da bi Sud otvorio stečaj nad dužnikom.

U ovom konkretnom predmetu predlagatelj je dokazao postojanje svoje tražbine u odnosu na dužnika te jedan od razloga za stečaj i to nesposobnost za plaćanje, što je i sam Sud provjerio zatraživši podatke od Financijske agencije.

Nadalje, osim predlagatelja i Financijska agencija pokrenula je po službenoj dužnosti prijedlog za stečaj nad dužnikom, kao i predlagatelj/vjerovnik Andrija Režek.

Dakle, Sud uopće nije morao provoditi vještačenje radi utvrđivanja je li dužnik prezadužen, jer su se ostvarili uvjeti za otvaranje stečaja nad dužnikom. Dužnik ne može biti u drugačijoj pravnoj poziciji od drugih pravnih subjekata, u smislu odredbi Stečajnog zakona, koje su vrlo jasne stoga Sud ima jedino mogućnost otvoriti stečaj nad dužnikom

Međutim, predlagatelj smatra da je Sud tijekom ovog postupka favorizirao dužnika!

Naime, predlagatelj je dana 20.03.2019. godine podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, radi naplate potraživanja u iznosu od 4.666.584,90 kn temeljem pravomoćne presude. Sud je rješenjem od 29.03.2019. godine odbacio prijedlog predlagatelja, predmet se vodio pod posl.br. St-94/2019. Potonje rješenje ukinuo je Visoki trgovački sud RH rješenjem od 03.07.2019. godine, posl.br. PŽ-2647/2019, kojim je ocijenio da prvostupanjski Sud nije ispitao postoje li uvjeti za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

U drugostupanjskom rješenju Sud ukazuje upravo na zakonsku presumpciju (čl. 6. st. 2. SZ), da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jedno ili više evidentiranih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za naplatu, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa.

Dakle, sve je jasno i nedvojbeno dokazano u ponovljenom postupku, koji se vodio pod gornjim brojem. Predlagatelj je dokazao postojanje navedene presumpcije, kao i vjerojatnost postojanja svoje tražbine. Predlagatelj Financijska agencija ima zakonsku obvezu podnijeti prijedlog za otvaranje stečaja kada je račun dužnika iz navedenih razloga blokiran 120 dana, što je i učinila stoga je nejasno iz kojeg razloga Sud nije otvorio stečaj nad dužnikom, već je odugovlačio sa postupkom i uvažavao dužnikove razloge za odgodu ročišta.

U ovom postupku odgođena su četiri zakazana ročišta (22.11.2019., 14.01.2020., 19.02.2020. i 25.02.2020. godine) sve na zahtjev dužnika. Nadalje, održana su dva ročišta i to dana 04.12.2019. godine, ali unatoč činjenici da su postojale pretpostavke da se otvori stečaj nad dužnikom, Sud je prihvatio prijedlog dužnika za provođenje vještačenja i utvrđivanje da nije prezadužen, što je u potpunosti pogrešno i nezakonito, jer se razlozi za otvaranje stečaja ne moraju biti kumulativni, već je jasno u SZ propisano da je dovoljno da se utvrdi jedan od razloga.

Nadalje, Sud je dozvolio dužniku da u više navrata dostavlja dokumentaciju za potrebe vještačenja, a drugo ročište koje je održano dana 09.03.2020. godine, na kojemu je saslušana ovlaštena sudska vještakinja gđa. Vlatka Bratić, mag.oec., u biti je odgođeno jer je dužnik Sudu predao rješenje Županijskog suda u Karlovcu, posl.br. Gž Ovr-313/2019, od 24.02.2020. godine. Istim se uvažava žalba dužnika/ovršenika i ukida rješenje o ovrsi Općinskog suda u Varaždinu posl.br. Ovr-531/18, koje je donešeno povodom prijedloga ovrhovoditelja Ešefa Barakovića i dr., dana 03.10.2018. godine te predmet vraćen u ponovni postupak. Međutim, uvidom u obrazloženje navedenog rješenja jasno je da je riječ samo o ukidanju iz procesnih razloga, budući je drugostupanjski Sud ukazao da ovrhovoditelji nisu dostavili plan

podjele društva ISTO d.d., Varaždin. Predlagatelj je ukazao na tu činjenicu na ročištu održanom dana 09.03.2020. godine.

Međutim, Sud je dozvolio odgodu ročišta, jer je dužnik to predložio navodeći da će temeljem tog rješenja deblokirati račun, što je nevjerojatno, jer samo ukidanje tog rješenja ne znači da dužnik nije dužan, kao i prihvaćanje dužnikova prijedloga za odgodom ročišta.

U prilogu tvrdnji predlagatelja jest i zaključak Općinskog suda u Varaždinu od 09.03.2020. godine, dakle istoga dana kada je održano i ročište u ovom postupku, a kojim zaključkom Sud poziva ovrhovoditelje Ešefa Barakovića i dr. da u roku od 8 dana dopune prijedlog za ovrhu od 27.04.2018. godine na način da u spis dostave plan podjele od 10.04.2017. godine, dakle, ukidanje rješenja o ovrsi temeljem kojega je blokiran dužnikov račun je isključivo procesne naravi.

Dokaz: - preslika zaključka od 09.03.2020. godine, posl.br. 3 Ovr-103/2020, koji zaključak predlagatelj nije mogao dostaviti Sudu, jer je kasnije pribavljen, predmet posl.br. Ovr-531/18 dobio je novi broj nakon što je rješenje ukinuto

Sud je odgodio ročište zakazano za 16.03.2020. godine temeljem odluke preporuke Ministarstva pravosuđa RH, iako je i punomoćnica dužnika pisanim putem zamolila Sud da se to ročište odgodi radi bolesti iste, što Sud nije prihvatio, a to je moguće provjeriti u e- predmetu i e-komunikaciji. Dakle, Sud je imao namjeru održati ročište, ali je očito po odluci predsjednika Suda sukladno preporuci Ministarstva pravosuđa RH odgođeno.

Međutim, unatoč tomu Sud dana 18.03.2020. godine donosi pobijano rješenje kojim obustavlja prethodni postupak, u bitnome navodi da je dužnik dana 10.03.2020. dostavio potvrdu Financijske agencije da je istomu račun deblokiran.

Predlagatelj ističe, da su u ovim okolnostima uslijed zaraze korona virusom sudovi dobili preporuku da odgode sva ročišta koja nisu hitna, stoga je jasno zašto je Sud odgodio ročište zakazano za dan 16.03.2020. godine, iako to nije namjeravao na zamolbu punomoćnice predlagatelja, koja je dostavila i potvrdu liječnika.

Međutim, predlagatelju nije jasno zašto je Sud tako hitno odlučio obustaviti ovaj postupak, jer to nije bilo hitno potrebno, osobito što je bilo zakazano ročište, koje je morao odgoditi?!

Predlagatelju je jasno, da je dužniku hitno da se ovaj postupak obustavi, jer je svjestan da će Općinski sud u Varaždinu donijeti novo rješenja o ovrsi u predmetu posl.br. Ovr-103/2020, jer mu je sasvim jasno da je njegov račun deblokiran temeljem rješenja koje je samo odgađa provedbu ovrhe. Što je predlagatelj i istaknuo na ročištu pred Sudom dana 09.03.2020. godine.

Uvidom u e-predmet vidljivo je da su dana 10.03.2020. godine ovrhovoditelji Ešef Barakovi i dr. dostavili Općinskom sudu u Varaždinu zatraženi plan podjele, u predmetu posl.br. Ovr-103/2020. Predlagatelj zaključuje da je pobijano rješenje Sud donio, kako bi dužnik izbjegao da se ponovno donese rješenje o ovrsi, kojim bi bio blokiran za ista potraživanja, kao i tijekom ovoga postupka. Predlagatelj ističe, da Sud uopće nije cijeno da svi ti vjerovnici iz navedenog ovršnog rješenja imaju pravo na naplatu svojih potraživanja od dužnika, kao i sam predlagatelj i predlagatelj Andrija Režek, a to mu uopće nije bilo relevantno tijekom postupka.

Dužnik ukazuje i na pogrešnu uputu u pravnom lijeku u pobijanom rješenju, jer je predlagatelj isto preuzeo dana 01.04.2020. godine e-komunikacijom, a Sud je u uputi naveo da je rješenje objavljeno na e-Oglasnoj ploči suda i da rok za žalbu počinje teći protekom osmog dana od dana objave, što je isto pogrešno, jer je Sud do sada sva pismena dostavljao strankama e-komunikacijom, što je i zakonska obveza.

Dakle, Sud je donošenjem rješenja o odbacivanju prijedloga za stečaj, odugovlačenjem postupka na način da su odgađana ročišta, nepoštovanjem zakonskih odredbi o pretpostavkama i razlozima za otvaranje stečaja, a na koncu donošenja rješenja bez održavanja rasprave omogućio dužniku da kao i do sada zloupotrijebi zakonske mogućnosti i ponovno onemogući naplatu vjerovnika u njihovim potraživanjima.

II Predlagatelj je na ročištu održanom dana 09.03.2020. godine, a i u svom podnesku kojim se očitovao na Nalaz istaknuo, da ne može prihvatiti zaključak iz Nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje za računovodstvo i financije gđe. Vlatke Bratić, mag.oec., da se dužnik ne smatra prezaduženim u smislu odredbi čl. 7. Stečajnog zakona, jer smatra da raspolaže sa dovoljnom imovinom da podmiri postojeće obveze, dok je s druge strane u smislu čl. 6. st. 2. istoga Zakona nesposoban za plaćanje.

Takav zaključak vještakinje je upravo u prilog predlagateljevoj tvrdnji da su se ispunili uvjeti za otvaranje stečaja nad dužnikom s tim da vještak nije u poziciji da odlučuje o pravnim pitanjima, što je u nadležnosti Suda.

Isto tako, u sudskom spisu je dovoljno dokumentacije i dokaza, koje je predlagatelj dostavio uz svoje podneske (primarno izvadci iz zemljišnih knjiga uz podnesak od 11.09.2019. godine), da se utvrdi da je dužnik prezadužen, jer nema ništa od imovine upisano na ime dužnika, a ono što dužnik smatra da bi imao pravo upisati kao svoje vlasništvo je višestruko opterećeno, dakle u tom smislu je vještakinja mogla utvrditi da financijska izvješća dužnika nisu relevantna za utvrđivanje je li prezadužen ili ne.

Iz dokaza, točnije izvadaka iz zemljišnih knjiga, koje je predlagatelj dostavio uz podnesak od 11.09.2019. godine, može se jasno utvrditi da niti sami akteri plana podjele trgovačkog društva ISTO d.d., Varaždin, ne poštuju plan podjele kada je riječ o nekretninama koje su u istom navedene i o načinu podjele, jer je veći dio nekretnina nakon podjele upisan kao vlasništvo društva ISTO d.d., Varaždin, a to nije tako predviđeno planom podjele, niti su te nekretnine bile upisane u trenutku donošenja plana podjele na ime društva ISTO d.d. Varaždin.

Iz navedenih razloga neprihvatljivo je objašnjene Suda, o tomu da za prijelaz imovine na novo društvo nisu potrebni pravni poslovi prijenosa, nego do toga dolazi ex lege danom podjele upisa podjele u sudski registar. Predlagatelju je neprihvatljiv ovakav stav Suda, jer Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ima drugačije odredbe, a i sami akteri podjele svojim upisom prava vlasništva stavili su izvan snage plan podjele. Međutim, iz svega proizlazi da u ovom postupku pravni propisi nisu od odlučnog značaja!

Naime, podjelom društva ISTO d.d., Varaždin na društvo ISTO Grupa d.d. Varaždin i INDUSTROGRADNJA d.d. Varaždin, s tim da društvo ISTO d.d. nije prestalo postojati, niti jedna nekretnina nije bila upisana na društvo ISTO d.d., već je to uslijedilo nakon donošenja plana podjele i to suprotno onomu što su u tom jednostranom aktu odlučili akteri, dakle sami su taj akt stavili izvan snage.

Predmetom vještačenja bilo je utvrđenje gospodarsko-financijskog stanja dužnika nad kojim je predložen stečaj, odnosno određeno je ispitivanje gospodarsko-financijskog stanja dužnika, te ispitivanja da li je dužnik nesposoban za plaćanje ili prezadužen.

Vještakinja, gospođa Vlatka Bratić, svoj nalaz i mišljenje izradila je dana 24.1.2020. godine, u zaključku navodi da dužnik raspolaže dovoljnom imovinom za podmirenje postojećih obveza i ne smatra se prezaduženim u smislu čl. 7. st. 1. Stečajnog zakona.

Predlagatelj ponovno ističe, da je prigovorio podneskom, a i na posljednjem ročištu Nalazu vještakinje, jer isti smatra neprihvatljivim, što je sve detaljno obrazložio, a osobito zaključak vještakinje da dužnik nije prezadužen. Vještakinja je i sama navela, da nije imala sve potrebne podatke i dokumentaciju, kao niti relevantnu vrijednost nekretnina.

Međutim, ono što je vještakinja navela kao korištenu dokumentaciju je plan podjele, stoga predlagatelju nije jasno kako je mogla zaključiti da dužnik nije prezadužen, jer u bilanci plana podjele ISTO grupe d.d., (str. 38) piše da je ukupna aktiva 292.736.421,00 kn, a ukupno pasiva u bilanci je isto 292.736.421,00 kn, kako je onda moguće da vještakinja može zaključiti da dužnik nije prezadužen! Dakle, proizlazi da su oni po navedenoj bilanci na nuli sa imovinom!

Nadalje, vještakinja je utvrdila da je prema podacima iz Očevidnika o redosljedu plaćanja, na dan 22.1.2020. godine društvo u neprekidnoj blokadi 134 dana, a nepodmirene tražbine iznose 746.720,98 kn. Vještakinja, gospođa Bratić zaključila je da je društvo nesposobno za plaćanje, u smislu članka 6.st. 2. Stečajnog zakona.

Predlagatelj smatra da su se kod dužnika ostvarila oba razloga za otvaranje stečaja, nesposobnost za plaćanje i prezaduženost, a to se može utvrditi iz sve dokumentacije dostavljene u sudski spis, konkretno:

- na dan izrade nalaza i mišljenja vještakinje, gđe V. Bratić, dužnik ne podmiruje svoje obveze prema vjerovnicima te je evidentirano 134 dana neprekidne blokade,
- iako u poslovnim knjigama raspolaže sa imovinom značajno većom od obveza, evidentno je da društvo nije prodajom dijela imovine podmirilo obveze prema vjerovnicima, a iz prethodno citiranih navoda bilance dužnika iz plana podjele proizlazi da su njegova aktiva i pasiva jednake, dakle imovina je nula, a u realnom životu ništa od te imovine se niti ne može prodati,
- pregledom izvadaka iz zemljišnih knjiga, dostavljenih uz podnesak predlagatelja od 11.09.2019. godine, jasno je da dužnik niti ne može realizirati prodaju niti jedne od nekretnina, jer nije vlasnik istih i ne može ih prodati, a isto tako sve su nekretnine višestruko opterećene, nesređenih imovinsko-pravnih odnosa, opterećene ovrhama,
- dakle, procjena dugotrajne imovine u financijskim podacima društva nije realna, a vjerojatno nije niti vjerodostojna, ali je dostatno podataka da se utvrdi da je dužnik prezadužen,
- na to ukazuje i činjenica da je vještakinja u svom Nalazu navela da dužnik nije dostavio vještakinji svu zatraženu dokumentaciju, što ukazuje da su poslovne knjige i dokumentacija neuredni, a nije ih mogla pribaviti niti od nadležnih institucija, jer nije predana, što je konstatirala u svom Nalazu,

- u točki 1. svog Nalaza vještakinja, gđa Bratić navodi da je Nalaz sačinjen na temelju povijesnih podataka iz financijskih izvještaja i poslovnih knjiga dužnika te se ogradila od vrijednosti dugotrajne imovine iz bilance, treba naglasiti da je ista upravo na temelju tih vrijednosti dugotrajne imovine društva utvrdila, u točki III. svog mišljenja, da društvo posjeduje imovinu veću od obveza društva, što je kontradiktorno i neprihvatljivo u ovom postupku.

Međutim, vještakinja, gđa Bratić, u svom mišljenju se nije ogradila od točnosti svojih navoda na temelju podataka upitne vjerodostojnosti, što bi bilo opravdano i vjerodostojno.

III Slijedom navedenog predlagatelj predlaže drugostupanjskom Sudu da prihvati navode iz ove žalbe kao osnovane te da ukine pobijano rješenje i predmet vrati u ponovni postupak prvostupanjskom Sudu, s tim da predlagatelj predlaže dodjelu predmeta drugom sucu u rad.

PREDLAGATELJ PO PUNOMOĆI: